

udtrykt, at nærværende Lov, hvis Bestemmelser om Størrelsen ville gjælde fra den Dag, Loven træder i Kraft, kun skal gjælde til Udløbet af Finantsaaret 1865—66, inden hvilken Tid Loven af 19de Februar d. A. om fast Lønning for Retsbetjente skal underkastes en almindelig Revision. Vederlaget for Contoirudgifter vil altsaa, hvis Udvalgets Forslag billiges, med Virkning for de nærværende med fast Løn ansatte Embedsmænd være at fastsætte ved ny Lov efter Forslaget af den anførte Tid. Udvalgets Tanke var aldeles klart og bestemt udtrykt, og Udvalget var fuldstændig enigt om at ville foreslaae det ærede Thing at gjøre den gjældende i nærværende Lov. Hvis derimod det Forslag, der nu foreligger fra Fleertallet, vedtages, opgiver Thinget derved den Tanke, der saa klart og bestemt var udtrykt i Betænkningen, thi da vil det ikke kunne opnaaes, at den nærværende Embedsmand, der tillægges disse Contoirudgifter, bliver nødt til at nøies med et mindre Beløb, forsaavidt man nemlig skulde komme til den Overbeviisning, at der var steet saadanne Forandringer ved Embedet, at Contoirholds-godtgjørelsen burde nedsættes. Dette er Hovedforskjellen mellem Fleertallets og mit Forslag, thi ifølge dette vil det opnaaes, at Loven med Hensyn til Contoirholds-godtgjørelse uforandret kan gjælde i disse 5 Aar, men heller ikke længere; de Contoirholds-godtgjørelser, som her blive slaaede fast, kan vedkommende Embedsmænd ikke længere retsdygtig forlange, naar disse 5 Aar ere forløbne, men dersom Udvalgets Fleertals Forslag vedtages, kan han vedblive at forlange dem, saalænge han er i Embedet (Ordføreren: Nei!). Ja, den ærede Ordfører for Udvalget siger: Nei, men dersom det ikke var Meningen, saa havde det været Fleertallets Pligt at foreslaae en Tilspøining i Loven, desangaaende, og da det ikke har gjort det, saa paastaar jeg, at dets Hensigt ikke opnaaes; naar det er Meningen, at denne Tanke skulde vedblive at være slaaet fast, maatte der gjøres en Tilspøining, hvorved det blev klart, at vedkommende Embedsmand var forpligtet til at nøies med det Beløb, der fremkom som Resultat af den Revision, der her er forudsat at skulle foretages inden 5 Aars Forløb. Da dette ikke er sagt, bliver jo accurat den Tvivl

her tilbage, som den ærede Ordfører selv siger, at der er med Hensyn til Virkningen af Revisionen i Lønningsloven; den samme Tvivl indføres her, naar Fleertallet ikke bestemt udtaler, hvad dets Mening er. Derom har det ikke foreslaaet nogen Tilspøining, og det er af den Grund jeg maa fraraade det ærede Thing at vedtage Fleertallets Forslag. Det, Udvalgets Fleertal mener skal blive det Gjældende, naar dets Forslag vedtages, bliver ikke det Gjældende, hvis dets Forslag vedtages, og jeg skulde derfor mene, at Udvalgets ærede Fleertal maatte stemme mod sit eget Forslag, naar det maatte blive det klart, at den Forudsætning, der ligger til Grund derfor, ikke strækker til; men jeg troer ialtsald, at det ærede Thing, der ved anden Behandling har vedtaget Bestemmelsen, som den nu lyder, ikke vil opgive den ved at slutte sig til Fleertallets nye Forslag.

Winther: Jeg vil i Anledning af denne Sag henvende et Par Ord til den ærede Justitsminister. Jeg var forhindret fra at være tilstede ved Sagens forrige Behandling, da den ærede Minister havde Ordet, men saavidt jeg har kunnet see af Beretningerne om, hvad der da foregik, skal Justitsministeren have udtalt, at han vilde udstede et Circulaire til Retsbetjentene om, at de skulde forbyde deres Contoirpersonale at give sig af med private Forretninger, navnlig med at affatte Documenter og lignende Sager, der kunne blive Gjenstand for Retstrætter. Da jeg, som sagt, var forhindret fra at være tilstede, ved jeg ikke, om den ærede Ministers Øste gik ud paa at udstede et saadant Circulaire til alle Justitsembedsmænd, eller om det blot var til dem, hvem denne Lov angaaer. Jeg antager nu, at de Forhold, der gjøre det ønskeligt, at noget Saadant skeer, gjælde alle Justitsembedsmænd, og hvis det ikke allerede ligger i, hvad Ministeren har udtalt, skulde jeg derfor tillade mig at bede om, at det maatte gives en saadan fuldstændig Udstrækning. Det er vistnok bekendt, at det nu er Tilfældet de allerfleste Steder i Landet, at Herredsfogbernes og andre Justitsembedsmænds Fuldmægtige have deres væsentlige Løn ved de Indtægter, de ad denne private Vej kunne forskaffe sig, i Forening med